

உ

சிவாசகம்

SHIVAVASAKAM

சிவவாசகம்

பாடியவர்:-

ஷிஷும்ஷர்

SHIVAVASAKAM

BY

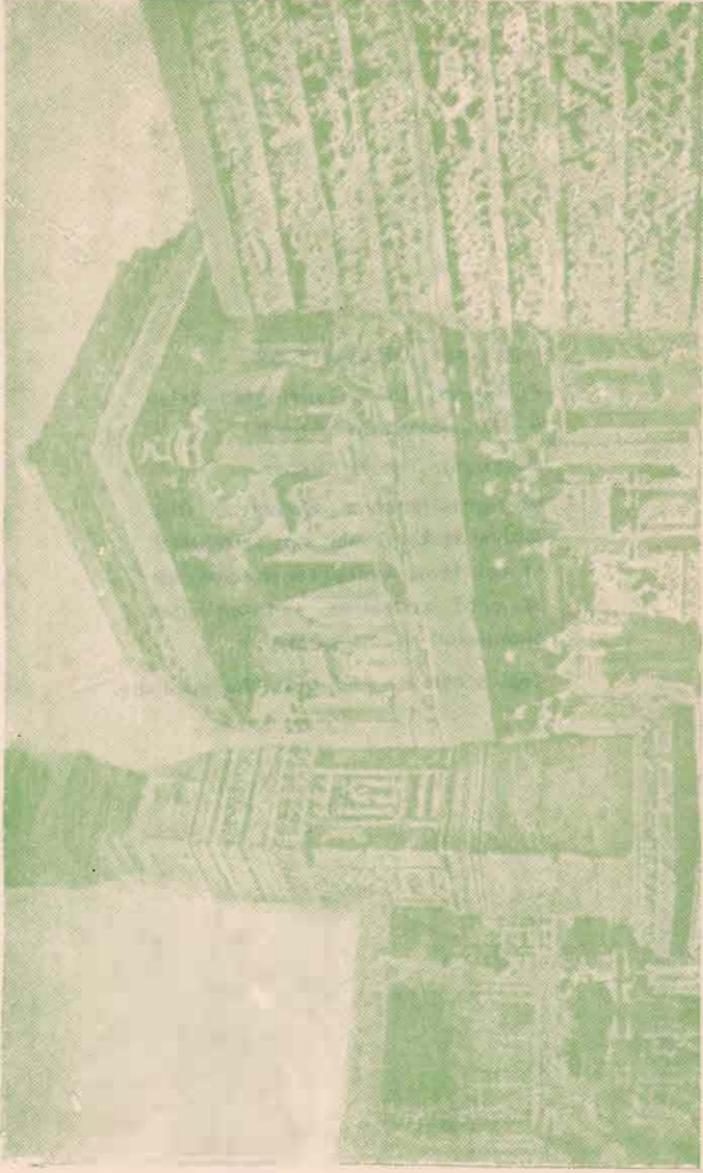
Shiaumshar

ՀԱՅԿԱԳՐԱԳԻՏ

ՀԱՅԿԱԳՐԱԳԻՏ
ԿՈՒՆԱԿԱՆՈՒՄ

ՀԱՅԿԱԳՐԱԳԻՏ

ԿՈՒՆԱԿԱՆՈՒՄ

நெவ்ளரிமலைக் கைலாசம்

Published; October 1989

Publisher; Dr. S. Sanmugasundaran,
5, Moor Road, Colombo 6

Copyright; The Publisher

All rights reserved. No part of this
'Shivavasakam' may be reproduced
in any form, except for the purpose
of brief quotation, without prior
permission of the publisher.

Copies can be had from the publisher

யொருளடக்கம்

1. சிவ வாழ்த்து	01
2. சிவபோற்றி.	05
3. சிவகுரு வருகை	09
4. சிவகுரு மகிமை	11
5. சிவகுரு காட்சி	13
6. சிவஞான விழிப்பு	15
7. சிவஞானச் செவ்வம்	17
8. சிவகுரு சரணம்	20
9. சிவஞானக் கேள்வி	23
10. சிவமாதல்	29
11. சிவகோவையார்	33
12. வழி	50

பொருள்களின் பட்டியல்

10	மேல்நிலைப்பாடல்	1
20	நித்திரைப்பாடல்	2
30	சமஸ்தானப் பாடல்	3
41	மகாபாரதப் பாடல்	4
51	மீட்டர் பாடல்	5
61	மெட்ரிக் பாடல்	6
71	மாமலிகைப் பாடல்	7
82	மீட்டர் பாடல்	8
91	மீட்டர் பாடல்	9
101	மீட்டர் பாடல்	10
111	மீட்டர் பாடல்	11
121	மீட்டர் பாடல்	12

இது முன்உரை

'இது' முன்னதாக உரைக்கப்பட்டதாலும்
'இது' முன்னரே 'அது' வின் உரையானதாலும்,
'இது' 'அது' ஆகி உரையானது, வாசகமானது.

இவ்வாசகம் 'சிவம்' மேல் 100 பாடல்களையும்
'அம்பாள்' மேல் 100 பாடல்களையும் மேலதிகமாக
வாழ்த்து, போற்றி, வழி எனும் பகுதிகளையும்
உள்ளாக்கியது.

ஞானிகளின் ஞானகுருவாகிய தேட்சனாமூர்தி
தியின் பாதங்களில் அர்ச்சிக்கப்படும் மலர்களில்
இதுவும் ஒன்று.

பாரதமாதா பெற்றெடுத்த பரம்பொருளும்,
காஞ்சிமாநகரத்தின் பெரிய சுவாமிகளும், மௌன
ஞான ஆன்மகுருவும் ஆன ஜகத்குரு
சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகளின் பாதாரவிந்தங்களில்
சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றது.

'சிவ வாசகம்' நூல் உருவாக எல்லாவகை
யிலும் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய 'அருட்' தாகம்
உடைய உள்ளங்கள் அனைத்துக்கும் பரம்பொரு
ளின், அம்பாளின் அருள் என்றும் கிடைக்கும்.

ஓம் சந்திரமௌலீசாய நம ஓம்.

1. சிவ வாழ்த்து

சிவவாசகம் சிந்தி சிலவாசகம் வந்து
 சிவபாவனை தந்த சிவகழல் வாழ்க.
 சிவனார் புகுந்து சிந்தை இருந்து
 சிவபதம் பதித்த சிவகழல் வாழ்க.
 சிவஓம் சிவஓம் சிவசிவ ஓமெனச்
 சிற்றம் பலவன் சிவவா சகமாய்ச்
 சிற்றம் பலமுட் பேரம் பலவன்
 சிவனார் சீவ சிவகழல் வாழ்க.
 உடலது திருத்தி உணவமு தளித்து
 உறவினை வளர்க்கும் சிவகழல் வாழ்க.
 உலகது காட்டி உணர்வது ஊட்டி
 உயிரினு ஞ்றையும் சிவகழல் வாழ்க.
 அன்பில் அணைந்து ஆதர வளித்து
 அன்பாய் இருக்கும் அவன்கழல் வாழ்க.
 ஆரமுதாகி அருள் வீறளித் தென்
 அவனி வந்த அவன் கழல் வாழ்க.
 இன்பமே சூழ இருளே அகல
 இளையோன் இனிய கழலே வாழ்க.
 இருக்கு நால்வே தன்இக பரனென்
 இருப்பிடத் திருக்கும் இணையடி வாழ்க.
 மலர்தலை உலகில் மலவிருள் நீக்கி
 மனதுளே மலரும் சிவகழல் வாழ்க.
 மாசறு காட்சி மாண்டென மகிழ
 மான்மழு ஏந்திய மறைகழல் வாழ்க.
 ஆலயம் அமைத்து ஆணவ மறுத்து
 ஆலய மாகிய அவன்கழல் வாழ்க.

ஆல்கீழ் இருந்து அறவுரை யளித்து
 ஆகமம் அளந்த அவன்கழல் வாழ்க.
 பிராம்மண னாகிப் பிரம்மநூற் புனைந்த
 பிரம்மோ பதேசன் புரிகழல் வாழ்க.
 பயிலுதி யென்று பட்சணம் தந்து
 பாகுந் தந்த பரசிவன் வாழ்க.
 பாதை பதைத்த பாவிையப் பணித்து
 பாவனை பழக்கும் பரசிவன் வாழ்க.
 பண்பு பகர்ந்து 'பர'தேசி யாக்கிப்
 பானமு தளிக்கும் பரசிவன் வாழ்க.
 பயமும் நீங்கப் பரிவும் நல்கிப்
 பாதம் பதிக்கும் பரசிவன் வாழ்க.
 பண்ணிய பாவம் புண்ணியம் கடக்கப்
 பாசம தழிக்கும் பரசிவன் வாழ்க.
 பங்கயத் தமரப் பங்கெனக் களித்த
 பங்கய மாமப் பரசிவன் வாழ்க.
 பதியுரை கூறிப் பதியது வாகிப்
 பசுவது பகரும் பரசிவன் வாழ்க,
 போதனை யளித்தும் போதக மளித்தும்
 பேதமை யழிக்கும் பரசிவன் வாழ்க.
 புத்திய தெழுப்பிப் புகலிட மறைந்து
 புன்னகை சூடும் பெரும் கழல் வாழ்க.
 சாந்த மதாகிச் சாத்திர மகல
 சாதனை காட்டும் சதாசிவன் வாழ்க.
 சத்தமு மாகிச் சத்திய மாகும்
 சத்தித் ஆனந்த சிவ கழல் வாழ்க.
 சங்கைய தாகிச் சங்காரம் 'பண்ணும்
 சங்கர ரான, சதாசிவன் வாழ்க.

சலிப்பது நீக்கிச் சகமது வாகும்
 சங்கர ரான சதாசிவன் வாழ்க.
 மௌனி யதாக மௌன முணர்த்தி
 மனவழி நீக்கும் மோனம் காட்டி.
 மௌன மொழியால் மனைய தமைத்து
 மௌன சமாதி மனையில் மனைந்து
 மண்ணில் மலர்ந்து மண் ஓட்டுத்து
 மாண்பது வாகும் மௌன ஞான
 தட்சண மூர்த்த சிவசுழல் வாழ்க.
 இருபிறப் பகற்றி வருபிறப் பிழித்து
 வந்தனம் வளர்த்து வள்ளலு மாக்கி
 வகை வகையாக வரமும் வழங்கி
 வீரமும் காட்டி வீணரை விலக்கி
 வல்லமை வரைந்து வாகை சூட்டி
 வழக்கும் ஆடி விளக்கமும் தந்து
 வினையினைப் போக்கி விதிதனை விடுத்து
 விளக்கது வாகும் விமலோன் வாழ்க.
 விந்தைகள் நீக்கி வீரியம் ஊட்டி
 விரதம் காட்டும் விமலோன் வாழ்க.
 வாதம் பண்ணி வாசம் செய்து
 வாகன மாகி வாசன மாக்கி
 வானமூ தூட்டி வளிவழி வந்து
 வாவென அழைக்கும் விமலோன் வாழ்க
 யாசகம் கேட்டு யாசக னுக்கி
 யாத்திரை செய்ய யானே யாகி
 யசரும் ஒதி யமனை ஓட்டி
 யாமே யாகும் சிவனே வாழ்க
 என்னை யாக்கி என்னை யனைத்து
 என்னை யழித்து என்னை யருளி

என்னை மறைக்கும் எங்கள் பெருமான்;
 எங்கோ னுகி ஏகனு மாகும்
 எழுதா மறையின் சிவகழல் வாழ்க.
 ஏதும் அறியா திருந்த என்னை
 ஏற்றி எடுத்து ஏடும் எழுதி
 ஏழ்கடல் நீக்கும் எங்கள் பெருமான்;
 என்னவ னுகி என்னுட் புகுந்து
 என்பை யுருக்கி ஏகமு மாகி
 ஏகி நிற்கும் சிவகழல் வாழ்க.
 எங்கும் நிறைந்து எச்ச மின்றி
 என் தன் நிலையை எழுத எழுதி
 என்நிழல் நீக்கி என்னைக் காட்டும்
 எங்கள் பெருமான் சிவகழல் வாழ்க.
 எங்கள் தலைவன் எங்கள் எசமான்
 எங்கும் ஆடும் ஏக நாயகன்
 எங்கள் கூத்தன் எங்கள் நாதன்:
 ஏக நாதம் இசைக்க வேதம்
 ஏக காலம் முழங்கச் சப்தம்
 ஏக உறையிற் பிறக்க பிந்து
 ஏக வகையிற் சிறக்க கலைகள்
 ஏக மாகி முழங்கித் தத்வம்
 ஏக தொனியில் தொனிக்க மந்த்ரம்
 ஏக நாயக புவன பதியை
 ஏகி ஏத்தப் பணிந்து நாமே

2. சிவ போற்றி

சித்தம் சிதைத்துச் சிவமயமாகிய சிவனே போற்றி
 சித்தும் கடந்து சித்தனுமாகிய சிவனே போற்றி
 சிறுமை நீங்கச் சிறுவனுமாகிய சிவனே போற்றி
 சிலம்பொலி சிந்திச் சீராய் ஆடும் சிவனே போற்றி
 சிக்கெனப் பிடித்துச் சின்மயனாகிய சிவனே போற்றி
 சிரிப்பது செய்து சீவனுமாகிய சிவனே போற்றி
 ஆறச் சொல்லி அருளவனான சிவ சிவ போற்றி
 அண்டம் அடக்கும் ஆற்றலுமான சிவ சிவ போற்றி
 ஆசை அழிக்கும் அப்பனுமான சிவ சிவ போற்றி
 அன்பு அளிக்கும் அம்மையுமான சிவ சிவ போற்றி
 அறிஞா போற்றி அழகா போற்றி
 அருளா போற்றி ஐயா போற்றி
 அம்பா போற்றி ஆதி போற்றி
 அந்தம் போற்றி அருட்சிவ ஜோதி
 அனந்தா போற்றி ஆக்கி அணைத்து
 அழித்து அருளி மறைத்து மறையும்
 அனலே போற்றி கனலே போற்றி
 புனலே போற்றி அளியே போற்றி
 புவனா பதியின் புவியே போற்றி
 வெளியே போற்றி ஒளியே போற்றி
 கங்கை யனாகிய சலமே போற்றி
 வளியது வாகிய வானே போற்றி,
 விண்ணும் மண்ணும் விளங்கத் தந்து
 கண்ணைத் திறந்த கழலே போற்றி,
 காமம் தந்து காமன் கடைபக்
 காலம் கடந்த கழலே போற்றி

காலை எழுந்து காலை அடைத்துக்
காலை எழுப்பிக் காதம் இழுத்து
நாதம் ஒலித்து நாளும் இசைந்து
நாமம் தந்த நாதா போற்றி.
பட்டம் பதவி பாசம் பிசைந்து
பத்தும் பறக்கப் பசியும் தணித்துப்
பாலம் அமைத்த பாதம் போற்றி.
கேடும் களைந்து கோபம் குலையக்
கோவண மளித்த கோனே போற்றி.

கோப, தாப மோகம் இழந்து
கோசம் நீங்கக் கோயில் சமைத்துக்
கோகழி யாகிய கோனே போற்றி.

இரங்கிய என்னை ஏங்க விடாது
தாங்கி நின்று தவமும் தந்து
தத்துவ மாகிய தலைவ போற்றி.

பண்ண திசையப் பணிவிடை செய்து
பண்பு மாகிய பரமா போற்றி.

பத்தியம் காக்கப் பத்திய மான
பாலும் நெய்யும் பருக வைத்துப்
பழுவகை தந்த பரமா போற்றி.

ஞானப்படுக்கை விரிபசு வேறி
ஞானம் வீசும் ஞான போற்றி.

சும்மா இருத்திச் சுகமும் சுகிக்கச்
சுவாமி யான சூத்திரம் சொல்லிச்
'சுகர்' போலாகும் சூதும் செய்து
'சுவேதன' சாத்திரம் சொல்லி வைத்துச்
'சங்கர' சத்தியம் சாத்து வித்துச்
சாம வேத கானம் பொழிந்து

சால இருக்கும் சதாசிவ போற்றி
 முனிவர் தேவர் மூன்னே மொழிய
 மனிதர் மாதர் பின்னே வழியப்
 பூதர் கணமும் சூழ்ந்து பொலியப்
 பூசகர் பூசனை புனைய வாழ்த்தப்
 புத்தமர் தத்துவர் புத்திய தேத்தப்
 புவனா பதியன் புலர்ந்து வருக.
 கள்ளன் வந்து கழல்கள் காட்டிக்
 காவல் என்று காதல் பண்ணி
 கானம் என்று காமம் செய்து
 காலா கால விஷமும் தந்து
 காதைப் பிடித்துக் கண்ணைத் திருப்பிக்
 கப்பல் காட்டிக் கப்பம் கேட்டுக்
 கலைய தென்று கந்தை பண்ணிக்
 கனவ தென்று கார் களைந்து
 நனவ தென்று நான் நகர்ந்தே
 உறக்க மென்று ஊடி நின்று
 விழிப்ப தென்று வீழும் என்னைத்
 துரிய மாக்கிய தலைவ போற்றி.
 சத்த மின்றி நித்தம் வந்து
 சக்தி யோடு பித்து மாக்கிச்
 சுத்த மான சுனையு மாகிச்
 சுற்ற மான சிவனே போற்றி;
 வள்ள லென்று வம்பு பண்ணி
 வெள்ள மென்று வீம்பு செய்து
 சூள்ள மென்று கொடி பிடித்துக்
 கிழம தென்று குமர ராகிக்
 கோவு மான கோனே போற்றி.
 கோலம் செய்து கோதும் போக்கிக்

கோரம் நீங்கக் கோவு காட்டிக்
காவு செய்து கோள மாகிக்
கோவு மான கோனே போற்றி.

லயம தாகி லிங்க மாகி
வலிய தாகி வலிய வந்து
வளைய நின்று வாசம் பண்ணும்
வாம மான தேவா போற்றி.

சில்லு மாகிச் சின்ன தாகிச்
செல்லும் வான செய்தி யாகிப்

பல்ல தாகிப் புல்லு மாகி
வெல்ல வல்ல விசர னுக்கி

ஒல்ல வல்ல ஒத மாகி

ஒத வல்ல ஒழு மாகி

ஒது கின்ற ஒமே போற்றி.

போற்றி நாளும் சிவனே போற்றி

போற்றி நாளும் சிவனே போற்றி

போற்றி நாதம் சிவமே போற்றி

போற்றி வேதத் தலைவா போற்றி

போற்றி கீதக் குமரா போற்றி

கருணை போற்றி கணையே போற்றி

காமன் போற்றி காதல் போற்றி

காலன் போற்றி கழலே போற்றி

கோவே போற்றி கோனே போற்றி

குருவே போற்றி குழந்தாய் போற்றி

நிரா காரம் ரூபா போற்றி

போற்றி போற்றி சிவசிவ போற்றி

போற்றி போற்றி வசிசிவ போற்றி

போற்றி போற்றி சயசிவ போற்றி

போற்றி போற்றி சயவசி போற்றி

போற்றி போற்றி சயசய போற்றி

3. சிவகுரு வருகை

1. கருவிலே யிருந்து வந்து களங்க மற்றுப் போனது
உருவிலே யிருந்து வந்து உருவு மற்றுப் போனது
தெருவிலே திரிந்த போது தேசமறப் போகு மந்த
பொதுவிலே பெரிய தான மெளன மான குருவது
2. பேதமை நீக்க வந்து சாதனை செய்து நின்று
பேதமை நீக்கி விட்டுப் போகமு மூட்டி விட்டுப்
பாதகப் படையை நீக்கிப் பார்வையும் பார்த்து விட்டுப்
பாதையும் படைத்த அந்த மெளன் மான குருவது.
3. காத லென்று சொல்லியே கூதல் கொண்டு நின்றது
காவ லென்று சொல்லியே சாதல் செய்து விட்டது
ஆத லென்று அலறியே அழிவு செய்து நின்றது
காத லாதல் கருதியே மெளன மாகும் குருவது.
4. அன்பிலே பிறந் திருந்து அன்பிலே வளர்ந்து வந்து
அன்பதாய் மலர்ந்திருக்கு மன்ப தான வப்போருள்
அன்பதா மென்று வோதியன்ப தாகியாகி நின்று
அன்பதா யிருக்கு மந்த மெளன மான குருவது.
5. அன்பு வன்பு வென்றுசொல்லி யழகினைக் காட்டி நின்று
அன்பு வன்பு வென்றுவைது யறிவினை யூட்டி விட்டு
அன்பு வன்பு வென்றுபேசி யறிஞனு மாகி நின்று
அன்பதா யிருக்கு மந்த மெளன மான குருவது.
6. அன்பதாய் மலர்ந் திருந்து ஆரணங்கு மாகி நின்று
அன்பதாய்ப் பரந் திருந்து அப்பனங்கு மாகி வந்து
அன்பதாய்ச் சிறந் திருந்து அம்மையாகி யாகி நின்று
அன்பதா யிருக்கு மந்த மெளன மான குருவது.

7. தந்தையாய்த் தாயாய்த் தாரமாய்த் தனயராய்
விந்தையாய் விமலராய் விளம்பிடா விளக்குமாய்
முந்தையாய் முனிவராய் மூன்னிருக்கு மெளனியாய்
சிந்தையாம் சீவனான மெளனமான குருவது.
8. கருணை யென்ற கணையெடுத்துக் கருவை நாடிச்
சென்றதால்
கருணை யென்ற பிணைகொடுத்துத் 'திரு' வை யேற்றி
வைத்தது
கருணை யான அணைகொடுத்து உருவை மாற்றி
வைத்தது
கருணை யான வடிவமான மெளன மான குருவது.
9. கருணையே அன்ப தென்று கழலை நாடிக் கனியவே
கருணையே மருந்த தென்று கவலை போக்கி வைத்தது
கருணையே சுகந்த மென்று காட்சி காட்டி நின்றது
கருணை யான வடிவமான மெளன மான குருவது.
10. கருணையே அருள தென்று கொம்பு விட்ட கன்றதால்
கருணையே சாவ லென்று கார் குழல் கழன்றது
கருணையே கவின தென்று கம்பு கட்டி நின்றது
கருணை யான வடிவமான மெளன மான குருவது.

4. சிவகுரு மகிமை

1. ஆதி சக்தி யானவன் ஆதி சக்த மாணவன்
பாதி பாத மாணவன் பர மனோடு வானவன்
போத மோதி யானவன் பேத போதி யானவன்
பாதமே தொழு பவர்க்குப் பாக மாண மகிமையமாம்.
2. காலனை நினைத்த போது காம னாகி வருபவன்
பாலனை எடுத்த போது பாலு மாண பகலவன்
சீவனை யுணர்ந்த போது சீல மாயி ருந்தனன்
தான தாகியான போது தரணி யான மகிமையாம்.
3. யாத்திரை நடந்த போது யாத்திரை ஆபவன்
பாத்திரம் பிறந்த போது பக்குவம் ஆபவன்
சாத்திரம் அகன்ற போது சாதகன் ஆபவன்
கோத்திரம் கழன்ற போது கொலுவதான மகிமையாம்.
4. அம்பலம் ஆனவன் அப்பரம் ஆனவன்
அம்பதாய் வந்துவந்து அமுதமே யானவன்
அஞ்சிலே யென்றுகூறி அஞ்சனம் ஆனவன்
அஞ்ஞானி அஞ்ஞானம் அஞ்சாத மகிமையாம்
5. ஆடையி லணைந்த போது அழகதாய் இருப்பவன்
ஓடையி லிருந்த போது ஓமமாய் எழுந்தனன்
கோடையில் நடந்த போது கொடியதே பிடித்தனன்
பீடையே யகன்ற போது பிரமனான மகிமையாம்.
6. தேடித் திரிந்த போது தென் படா திருந்தவன்
தேடா திருந்த போது தெப்ப மாகியானவன்
வாடி யிருந்த போது வம்பு வீசி நின்றனன்
வாடா திருந்த போது வீர மாண மகிமையாம்.

7. இன்பமில்லைத் துன்பமில்லை இருநிலையும் கடக்கவே
அழிவுமில்லை ஒளி யுமில்லை வெளியுமில்லை யானதே
இழிவுமில்லை உயர்வுமில்லை இகபரங்க ளில்லையே
இழிவிழந்த மௌனமான மொழியதான மகிமையாம்.
8. காலையில்லை மாலையில்லைக் கலையுமில்லை மனையுமில்லைக்
காலமில்லைக் கானமில்லைக் சாததூர மொன்றுமில்லைப்
பாலுமில்லைப் பாலமில்லைப் பாகுமில்லைப் பாதையில்லைப்
பங்கயத் திருந்துவந்து பாதமான மகிமையாம்.
9. மருத்துவர் ஆனபோது மருந்ததை மறைத்தனன்
மருந்ததை மறந்தபோது மருந்தகம் மாற்றினன்
மருத்துவர் ஆனவந்த மருந்ததும் ஆனவன்
மருத்துவர் மருத்துவம் மகத்ததான மகிமையாம்.
10. ஓவியர் ஆகியே ஓவியம் ஒருத்தனன்
பாவையர் நீக்கியே பாவனை பரந்தனன்
பாதையர் வந்துவந்து கூடவும் கூடினன்
ஓதியிர் ஓதியிர் ஓமதான மகிமையாம்.

5. சிவகுரு காட்சி

1. தேசமெல்லாம் தேடித் தேங்குது காண்
தேசமெல்லாம் தேவர் தேனது காண்
தேவனெல்லாம் தேகம் தேடுது காண்
தேவரெல்லாம் தேடும் தேகமான காட்சியே.
2. எங்கெலாம் ஏங்கும் ஏற்றம் காண்
இங்கெலாம் இலங்கும் இருப்பு காண்
சங்கெலாம் ஊதும் சங்கம் காண்
எங்கெலாம் ஏகும் ஏகமான காட்சியே.
3. ஏமாற்ற மேது காண் ஏமாப்பு மேது காண்
ஏன்மாற்ற மில்லை காண் ஏனாக்க முண்டு காண்
ஏகமாமை முந்து காண் எம்பரம் தொழுது காண்
ஏகமாகி யேகி யாகும் ஏகமான காட்சியே.
4. நாடகர் நாடகம் காண் நயமது நவிலுது காண்
நாயகர் நாதனைக் காண் நதமது நகலுது காண்
நாயகர் நூலினைக் காண் நாதமே நுகருது காண்
நாதனார் நடுவு நின்ற நம்ப னை காட்சியே.
5. இயலது இருப்பு காண் இளமது இனிமை காண்
மயலது மறையு காண் மறையது மாண்பு காண்
மதமது முறுவு காண் மனமது மடமை காண்
மனதினார் மதிய தாகும் மாது வான காட்சியே.
6. செல்வம் செய்மை செல்லும் சப்த்தம் காண்
சித்தம் சீர்மை சிதையும் சீலம் காண்
சப்த்தம் சத்யம் சாது சங்கம் காண்
'சத்'தும் 'சீத்' தும் சங்கம மாண காட்சியே.

7. தத்தித் தவழ்ந்து தெத்தித் தெழும்பும் தத்துவம்
 தித்திக் துவழ்ந்து திக்குத் திரிந்தும் திருமலை
 தத்தித் தமிழ்ந்து தொத்தித் திணையும் தலைவன்
 'தத்' தத் துவனார் தலைமே வேதும் காட்சியே.
8. கானத் திருந்து காண் காணும் துடிப்பு காண்
 காமக் களவு காண் காவல் புரியக் காண்
 காதற் கனிவு காண் காலம் கலையக் காண்
 காமேசர் காவ லாகிக் கண்க ளான காட்சியே.
9. கள்ளன் கிளர்ந்து கண்ணும் கசக்கிக் கந்தைய
 தாகியதால்
 கள்ளம் குழம்பிக் கொம்பும் குறுக்கிக் கோவண
 மாகியதால்
 கள்ளர் களன்று காதம் கடந்து கானக மேகியதால்
 கள்ளும் கனிந்து கண்ணுட் கலந்த காட்சி காட்சியே.
10. தாயைத் தாங்கிய தாரம் தெரிந்து தந்தை
 யுணர்ந்தமையால்
 தாயைத் தாக்கிய தாகம் துயில்த்து தந்தை
 யறிந்தமையால்
 தாயைத் தேக்கிய தேகம் திருத்தி தந்தை
 யடைந்தமையால்
 தாய்தம் தாகியே தன்மய னாகிய காட்சி காட்சியே

6. சிவஞான விழிப்பு

1. அகமுக மாகிய அமரேசா அருள்
அக மது வாகிய அழகேசா அனல்
அகபர மாகிய அமுதோனே அழல்
அகமக மாகிய அருளோனே விழி.
2. உடலிட மாகிய உமையாளா உயிர்
உறவிட மாகிய உலகீசா உணர்
உறைவிட மாகியுள் உறைவோனே என்
உயிரினு ளாகிய உயிரோனே விழி.
3. மனமக மாகிய மறையோனே மலர்
மறைவிட மாகிய மதிசூடி மன
மதுவது வாகிய மணவாளா மன
மதமது மேவிய மாதீசா விழி.
4. இகபர மேவிய இமைவாசா உள்
இடமிட மாகிய இளையோனே உன்
இயலிசை யாகிய இசையோனே இல்
இருவரு மாகிய இடபாகா விழி.
5. எழுதுவ தாகிய ஏகாந்தா என்
எருமல நீக்கிய எம்பெருமான் என்
எதுவது வாகிய ஏகோனே உன்
ஏடது ஓதிய எம்மீசா விழி.
6. விழஎழ வினவிய விமலோனே உயிர்
அழ அழ ஆடிய அதிபதியே என்
முழுவின மாகிய முனியோனே நற்
கழலது வாகிய பதியோனே விழி.

7. கனலென அனலென அமர்வோனே என்
கனவென நனவென நகரானே அப்
புனலென புனியென புனைகுடி நான்
தனதென தனவென ஆடுவனே விழி.
8. வெளியென வளியது வகையாகி வான்
வழியென வழியது வகைகூறித் தான்
ஒளியென ஒழிவன நிலைகூறும் உன்
ஒரு நிலை ஒரு பொருள் ஒங்காரா விழி.
9. மொழியது மொழிவது மோனத்தே தன்
மழலையை மனதீனுள் மலராகத் தன்
கழலினை கருதினில் கனியாகும் என்
கழிகோ காட்டிய கோமானே விழி.
10. மணியென மடமென மதிநீங்க அத்
துணியெனத் துணிபெனத் தொனி கூறி
அணியென அணையென அறமோதித் தன்
அணியது அணையது ஆகமனே விழி.

7. சிவஞானச் செல்வம்

1. உள்ள தோர் உணவு தந்து
 உளமது உழவு காட்டி
 உள்ள வோர் ஊஞ்சல் தந்து
 உறவது உணர்வு காட்டி
 உய்ய வோர் உறவு தந்து
 உன்னத உண்மை காட்டி
 உவகை யோர் உயிர்ப்பு தந்த
 உயிர்க் கழற் செல்வமே.
2. நிற்க வோர் நியமம் தந்து
 நியதியும் நின்று காட்டி
 நிதிய தோர் நிதியும் தந்து
 நிமலனார் நிழலும் காட்டி
 நிலைய தோர் நிகழ்வும் ஆகி
 நிர்விக நீதி காட்டி
 நிலையி லாத நீர்தனைச் சடையிலே
 நிற்பித்த எம் செல்வமே.
3. நல்ல தோர் இருக்கை தந்து
 நாநிலத் திருப்பு காட்டிச்
 சொல்ல வோர் சொல்லும் சொல்லிச்
 சொக்கரின் சொருபு காட்டிச்
 செல்ல வோர் செய்தி சொல்லிச்
 செம்பொருட் செய்கை காட்டிச்
 செம்மை யாம் சோதி காட்டும்
 செங் கழற் செல்வமே

4. வழிய தோர் வளியில் ஏற்றி
வனநிலை காட்டி நின்று
வளம தோர் வனப்பு தந்து
வலஇடம் ஆகி நின்று
வகைய தோர் வாகை சூட்டி
வதனமும் காட்டி நின்று
வம்ப தோர் வம்பு பண்ணும்
வளர் மதிச் செல்வமே.

5. பலவ தோர் பலமும் தந்து
பலநிலை நின்று காட்டிப்
புதிய தோர் பூசை தந்து
புலவரின் புதுமை ஊட்டிப்
பாவி யேன் பாவும் பாடப்
பாவினின் பண்பு காட்டிப்
பாவை யோர் பாதம் பரவும்
பசு பதிச் செல்வமே.

6. தாரக மோர் தாரணை தந்து
தாகமும் தணியக் காட்டி
தாயக மோர் தாய்மை தந்து
தயவதும் தளிர்க் காட்டி
தத்துவமோர் தரணி வந்து
தாட் சண்யமாகக் காட்டி
தாமரை ஆயிர மாகி யென்
தலைமே லேவிய செல்வமே.

7. திடம தோர் தியானம் தந்து
திண்ணையில் நின்று காட்டி

திலக மாம் தீயும் தீட்டித்
 தில்லையின் திருவும் காட்டி
 திசைய தோர் திக்க தெல்லாம்
 திருவடி திகழக் காட்டி
 தினம தோர் திகைப்பு காட்டும்
 திரு நட்ச் செல்வமே.

8. சார மாய்ச் சமாதி கூட
 சாத்விகம் காட்டி நின்று
 சால தாய்ச் சாது செய்யும்
 சாதனை சாதம் காட்டி
 சீல மாய் வந்து என்னுள்
 சீவியம் சிந்தி நின்று
 கோல மா மலையில் நிற்கும்
 சிவ கழற் செல்வமே.

9. பாட வோர் பாவும் தந்து
 பாவல னாகி நின்று
 பூச வோர் நீறும் தந்து
 புரவியி லேறி நின்று
 புனைய வோர் மாலை சூட்டிப்
 புவிதனைச் சூழ வந்து
 புதிய தோர் பாதை காட்டும்
 பசு பதிச் செல்வமே.

10. உவகை யோர் உருவு மாகி
 உதயமு மாகி நின்று
 உரைய தோர் உணர்வு மாகி
 உனதென தாகி நின்று
 உலக தோர் உறவு மாகி
 உறைவிட மாகி நின்று
 உணர்வ தோர் உணர்வு மாகும்
 உயிர்ச் சிவ செல்வமே.

8. சிவ குரு சரணம்

(ஓங்காரம் மொருள்)

1. உணர்விலே உருவமாகி உள்உளே
உலக மாண உமையே!
உணர்விலே உணவுமாகி உளமதில்
உறையு கின்ற உலகமே!
உணர்வினூல் உணருகின்ற உகாரமே!
உலவு கின்ற உயிரே!
உணர்த்துமென் உண்மையே! உவப்பிலா
தூறுகின்றாய் சரணம் சரணம்.
- 2 மதியினூல் மருவி நின்ற மாணிக்கமே!
மா தீசர் மணவாளா!
மதியினூல் மதியதாகி மனமதுள்
மறையுமான மறையோனே!
மலர்வினூல் மலருகின்ற மகாரமே!
மனமகமாம் மாதேவ!
மதி குடும் மாண்பே! மலையவனே!
மதியிலேன் சரணம் சரணம்.
3. அறிவினூல் அருவமாகி அன்பினுள்
அடக்கமா மென் அப்பனே!
அறிவினூல் அறிவதாகி அகமதுள்
ஆடு மென் அன்பனே!
அதிர்வினூல் ஆத்மனை அகாரமே
ஆலிக்கு மென் ஆலயமே!

அறிவினை யளித்து அறிதுயில்
அருளிமைய் சரணம் சரணம்.

4. இறப்பினால் இளமையாகி இருக்கினுள்
இதய மான இன்பமே!
இறப்பினை இனியதாக்க இகமதுள்
இலங்குமென் இனிமையே!
இதயத்துள் இறங்கிய என் இகாரமே!
இசைகின்ற இசையவனே!
இயல்பினை இயற்றுவித்த இகபரனே!
ஈசா! சரணம் சரணம்.
5. எழுத்தினால் எழுத்ததை எழுதிய
எம்பெருமான் என்னவனே!
எழுத்திலே எழுந்த யென் ஏகனே!
என்னகனே! என்னகமோ!
எழிவினால் எழுதும் எகாரமே!
என்னப்பனே! என்னயனே!
ஏகாந்த எதிரிலே எழுவதோ!
ஏதறியேன்! சரணம். சரணம்.
6. அன்பனே! என் அப்பனே! அம்மையே!
அந்த மாதியில்லா அகாரமே!
உவமையே! என் உலகமே! உரையதே!
உயிரிலே உறங்கும் உகாரமே!
மன்னினால் மனமதை மாழ்விக்கும்
மறையதுவே! மகாரமே!
இன்றிலையோ டிசைகின்ற இகாரமே!
எகாரமே! ஓம் சரணம். சரணம்.
7. தூங்கி யிருக்கு மென்னைத்
தூக்கு மென் தூய்வனே!

தாங்கி யிருந்தே யென்னைத்
 தத்துவ னாக்கிய தலைவனே !
 வீங்கி யெழுந்தே யென்னைத்
 வாங்கிய வானவனே !
 பாங்கி னிலேபா பகரும்
 பரமா சரணம். சரணம்.

8. கனவிலே கலங்குகின்ற என்னை
 கனல் காட்டும் கழலோனே!
 நனவிலே நடுங்குகின்ற என்னை
 நடுவ னாக்கும் நாயகனே !
 வினையிலே விழிக்கின்ற என்னை
 வீடுவிக் கின்ற விமலனே !
 சுனையிலே ஆடிக் காட்டும் என்
 தூரியா தூரியமே சரணம்.

9. நடையிலே தளரும் எனக்கு
 நடை துணையான நாதா!
 இடையிலே இடரும் எனக்கு
 இருவழி யழிக்கும் இமையவனே !
 தடையிலே தடங்கும் எனக்குத்
 தண்ணொளி காட்டித் தனது
 குடையிலே குலவக் காட்டிய
 குருவே! சரணம். சரணம்.

10. என்னப்பன் என்னய்யன் என்னத்தன்
 என்றோ வென்று கதற
 என்னப்பு எந்தேயு என்வாயு
 என்வெ ளியெனவோ அலற
 என்மனம் என்புத்தி என்சித்தம்
 என்றோ வென்று பதற
 எந்தன் பெருமான் ஏற்றியெனை
 எடுத்தான் சரணம்! சரணம்.

9- சிவ ஞானக் கேள்வி

1. என்நிலை காட்டியே தன்நிலை யாகிய
எவனிவ ஞாமாமோ
என்னது காலமும் தன்கழ லாகிய
ஏகனு மாமாமோ
என்னினி லேயொரு எச்சமு மாகிய
எம்பர ஞாமாமோ
என்னவ னாகியே தன்னவ னாகிய
எந்தையு மாமாமே.
2. பண்ணது பண்ணியே பந்தமு மாகிய
பாசமு மாமாமோ
மண்ணினி லேயொரு மாண்பது வாகிய
மாதவ மாமாமோ
எண்ணினில் வந்து எழுத்தது வாக்கியம்
எண்திசை யாமாமோ
எண்குண மாகியே என்னக மாகிய
எண்ணமு மானவனே.
3. கண்ணது வாகியே கண்ணக மாகிய
காட்சியு மாமாமோ
அண்ணலு மாகியே அண்மையுமாகிய
அங்கமு மாமாமோ
பெண்ணெனு மாணெனும் பேதமை நீங்கிய
பெண்ணவ ஞாமாமோ
எண்குண மாகியே என்னக மாகிய
எண்ணமு மானவனே.

4. வேதமு மாகியே வேள்வியு மாகுமென்
 வேதிய னுமாமோ
 வேலவ னாகியும் வேதிய னாகியென்
 வேரவ னுமாமோ
 வானமு தாகியென் வானவ னாகிய
 வள்ளலு மாமோ
 வாசக மாகியென் வாழ்வது மாகிய
 வார்சடை யானவனே.

5. சந்தம் பிறந்தொரு சத்திய மாகிய
 சந்திர னுமாமோ
 சாதக னுய்வர சாமரை வீசிய
 சாமமு மாமாமோ
 நித்தம் நினைந்தொரு நித்திய மாகிய
 நிஷ்கள னுமாமோ
 சந்து திரிந்தொரு சித்தது வாகிய
 சத்திய னுமாமே.

6. சிந்தை கலங்கிடச் சித்தது சிந்திய
 சித்தனு மாமாமோ
 விந்தை விளங்கிட வித்தது வீசிய
 விண்ணவ னுமாமோ
 கந்தை துலங்கின காமனு மோடின
 காலனு மாமாமோ
 எந்தை எழுந்திட என்முன தாகிய
 என்னவ னுமாமே.

7. போதனை தந்திட வேதனை தந்தவென்
 போதக மாமாமோ

பாதகம் பண்ணின பாவியைப் பாடிய
பாவமு மாமாமோ
வாதனை பண்ணியே வாசகம் தந்தவென்
வாழ்வது மாமாமோ
வார்குழ லாள்வர வானக மேகிய
வானவ னுமாமே.

8. அன்பு பிறந்தொரு அன்பனுமாகிய
அப்பனு மாமாமோ
அன்பு மலர்ந்தொரு அன்னையு மாகிய
அம்மையு மாமாமோ
ஆதியி லேயொரு ஆயு மாகிய
ஆகம மாமாமோ
ஆரிவ னுனென ஆணைய தாகிய
ஆரிய னுமாமே.

9. அஞ்சினில் வந்தொரு அஞ்சது வாகிய
அஞ்சக மாமாமோ
நெஞ்சினில் நின்றொரு நெய்யது வாகிய
நெய்யக மாமாமோ
வஞ்சியில் வந்தொரு வையக மாகிய
வஞ்சக மாமாமோ
பஞ்சது பஞ்சனை அஞ்சது வாகிய
பாதமு மானவனே.

10. நல்லையில் நின்றொரு நாடக மாடிய
நாதனு மாமாமோ
எல்லையில் எய்தியே ஏளனம் எண்ணிய
ஏகவ னுமாமோ

சொல்லது வாகிய சூசக வாசகம்
சொக்கனு மாமாமோ
தில்லையில் ஆடிய திருமண மாணவன்
தில்லைய னாமாமே

11. அன்பு வளர்ந்தொரு அந்தமு மாகிய
அன்னையு மாமாமோ
அன்பு கடந்தொரு ஆதியு மாகிய
அத்தனு மாமாமோ
அன்பு இருந்தொரு ஆதர வாகிய
ஆதவ னாமாமோ
அன்னையு மாகியே அப்பனு மாகிய
அஞ்செழுத் தானவனே.

12. கேள்வி வளர்ந்தொரு கேள்விக ளாகிய
கேள்விய னாமாமோ
கேடு கழன்றொரு கோசமு மாகிய
கோமக னாமாமோ
கோது கலைந்தொரு கோகுல மாகிய
கோகழி யாமாமோ
கோவது வாகியே கோகழி யாகியென்
கோயிலு மானவனே.

13. நாதம் பிறந்தொரு நாதமு மாகிய
நாயக னாமாமோ
நாவினி லேயொரு நாடக மாடிடும்
நம்பனு மாமாமோ
நானென நானென நின்ற நடுக்கம்
நடந்தது மாமாமோ
நாயகனே என் நாட்டினிலே வரும்
நாதமு மானவனே.

14. காதல் பிறந்தொரு காயமு மாகிய
காதல னாமாமோ
காமம் கழிந்தொரு காவலு மாகிய
காரிரு ளாமாமோ
காலம் கடந்தொரு கூடலு மாகிய
காலனு மாமாமோ
காதம் கடந்தொரு கானமு மாகிய
கோவது வானவனே.
15. கண்கள் விழித்தொரு காவலு மாகிய
கானவ னாமாமோ
கண்கள் கலந்தொரு காட்சியு மாகிய
காதலு மாமாமோ
கண்களி லேயொரு கன்னியு மாகிய
கண்ணவ னாமாமோ
கண்களு மாகியே கன்னியு மாகியென்
கண்ணக மானவனே.
16. ஒன்று பிறந்தொரு ஒன்றது வாகிய
ஒன்றவ னாமாமோ
ஒன்று வளர்ந்தொரு இரண்டது வாகிய
இரண்டவ னாமாமோ
ஒன்று நடந்தொரு மூன்றது வாகிய
மூன்றவ னாமாமோ
ஒன்று இருந்தொரு நாலது வாகிய
நான்மறை யானவனே.
17. கருணை பிறந்தொரு கருணையு மாகிய
கருணையு மாமாமோ
கருணை வளர்ந்தொரு கழலது வாகிய
கருவது வாமாமோ

கருணை விழித் தொரு காவலு மாகிய
காதக மாமாமோ
கருணையு மாகியே காவலு மாகியென்
கருவவ னுனவனே.

18. அருள் பிறந்தொரு அருளது வாகிய
அருளக மாமாமோ
அருள் மலர்ந்தொரு அருவுரு வாகிய
அருளொளி யாமாமோ
அருள் கடந்தொரு அவனியு மாகிய
அகமுக மாமாமோ
அருளது வாகியே அவனியு மாகியென்
அகரமு மானவனே.

19. சிவமது ஆகியே சிவம்அது வாகிய
சிவனவ னாமாமோ
சிவசிவ மோதியே சிவசிவ னாகிய
சிவபொரு ளாமாமோ
சிவவசி யாகியே சிவசியு மாகிய
சிதம்பர மாமாமோ
சிவசிவ ஓமென சிவசிவ ஓமென
சிவசிவ ஓமாமே.

20. சிவஓம் சிவஓம் சிவசிவ ஓமெனும்
சிந்தையு மாமாமோ
சிவஓம் சிவஓம் சிவசிவ ஓமெனச்
சீவனு மாமாமோ
சிவஓம் சிவஓம் சிவசிவ ஓமெனச்
சிவனவ னாமாமோ
சிவ ஓம் சிவஓம் சீஓம் சியெனச்
சிவசிவ ஓமாமே.

10. சிவமாதல்

1. முன்னேவினை முழுதாக முடிவிக்கும் முனியவனே
பின்னேவினை புதிதாகப் பிசைவிக்கும் புதியவனே
என்னேநினை எனதாக ஏடுதரும் எனதவனே
தன்னேஎனக் களித்து விட்டான் சிவமாமே.
2. அல்லும்பகல் அறியாத அன்பனையே அமரவைத்து
அங்கமெலாம் ஆறவைத்து அந்தமிலா தாகிநின்று
அஞ்சதுவு மாகவைத்து அஞ்செழுத்து மானவனே
அம்மையெனக் களித்து விட்டான் சிவமாமே.
3. நல்லதொரு நிழலாக நாநிலத்தே நாடிவந்து
நம்மதொரு நிலைகாட்டும் நாதாந்த நாயகனே
நங்கையொடு நாடிவந்து நாளாந்த மாகிநின்று
நம்மையெனக் களித்து விட்டான் சிவமாமே.
4. சொல்லவொரு சொல்லாகிச் சொந்தமது வாகிவந்து
செல்லவொரு செயலாக்கிச் செய்தினைக் கூறிநின்று
செவ்வொரு செடியாகிச் சேயோன்தன் நிழலாகிச்
சொக்கனெனக் களித்து விட்டான் சிவமாமே.
5. எங்குமொரு நிலையாகி என்னதிடம் ஏகிவந்து
அங்கமொரு அனலாகி அன்புவொரு அருளாகி
ஐயருருவாகி வந்து ஐயமது அகலவிட்டு
ஐயனெனக் களித்து விட்டான் சிவமாமே.
6. இன்பமொரு நிலையாகி இன்னமுது ஊட்டவென்று
இன்னதொரு இயல்பாகி இருவினை யோடவிட்டு
இந்தவொரு இந்திரியம் இழிவிக்கும் இமையவனே
இன்னுமெனக் களித்து விட்டான் சிவமாமே.

7. கண்களொரு வழியாகிக் காதுமொரு வழியாகிக் கண்டமொரு வழியாகிக் காவலவன் காணவந்து கண்களாக மாகிநின்று காமேசராக வந்து கண்ணுமெனக் களித்து விட்டான் சிவமாமே.
8. வேதமொடு ஆகமமும் வேள்விகளு மாகவந்து வேகமொடு வேதியராய் வித்தாரம் வீசிநின்று வேளமொடு வேங்கையராய் வெஃகாரம் நீக்கவென்று போதமெனக் களித்து விட்டான் சிவமாமே.
9. என்னதுடல் உருவாக என்னதாக மேகிநின்று என்னதுயிர் அருளாக ஏகாந்த மாகிநின்று என்னையெனக் கெளிதாக்க எந்நாளு' மெழுந்தருளி என்னையெனக் களித்து விட்டான் சிவமாமே.
10. ஆதியிலே அறிவாகி அஞ்செழுத்து மோதவைத்து ஆகுதியீ லனலாகி அஞ்செழுத்து மாகிநின்று ஆனந்தமா யாடியென்னுள் ஆகமமும் ஆகிநின்று ஆலயமு மாகி விட்டான் சிவமாமே.
11. என்னையொரு பொருளாக்கி ஏடுடுத்து ஏகிவந்து தன்னையொரு மொழியாக்கித் தாலாட்டுப் பாடவைத்து பின்னையொரு வழியாக்கிப் பித்தாக்கும் பிஞ்ஞுகளே தன்னையெனக் களித்து விட்டான் சிவமாமே.
12. மங்கையொரு பாகமுமாய் மதிதனைச் சூடிநின்று கங்கையொரு காவலுமாய்க் கருதனைக் காணவென்று அங்கமொரு நீரூகி அவனியில் அருளான மஞ்சமெனக் களித்து விட்டான் சிவமாமே.

13. அங்கமொரு அழலாக அஞ்சதுவு மாகிவந்து
அம்மையொரு இடமாகி அல்வலமு மேகிநின்று
அஞ்சினிலே அறிவதனை அஞ்சாகி ஓசினின்று
அம்புமெனக் கெய்து விட்டான் சிவமாமே
14. பாதமொரு பதியாகிப் பாவனையின் வழியாகி
வேதமொரு மொழியாக வேதியனும் குருவாக
வேலுமது வீசிநின்று வீரமது விளைவாக
வேடமெனக் களித்து விட்டான் சிவமாமே.
15. சிந்தையொரு சிறகாக சீலமது வாகவந்து
சிந்தையொரு மலராக சிருங்கார மாகிநின்று
சிந்தையொரு சிவமாக்கி சங்கார மாகவந்து
சித்தமெனப் பிடித்து விட்டான் சிவமாமே.
16. எந்தைநிலை எழுதாது ஏடுதனை ஏந்திவந்து
முந்தைநிலை ஷோழியாது ஷூபனி யாகிநின்று
விந்தைநிலை வினவாது வீரியமும் பேசாது
தந்தையெனக் களித்து விட்டான் சிவமாமே.
17. கையிலொன்று அனலேந்தித் திரிபுர மேவிவந்து
கையிலொன்று உடுக்கேந்திச் சப்த்தமது வாகிநின்று
கையிலொன்று கழல்காட்டிக் கையதுவே சரணாகி
கைலாசம் அளித்து விட்டான் சிவமாமே.
18. ஸ்திதியொரு தினமாக தில்லையிலே ஆடிநின்று
ஸல்யமொரு தினமாக எல்லையிலே ஓடிவந்து
சங்கார மாகிநின்று சங்கீத மாகுமெந்தன்
சங்கார னாகி விட்டான் சிவமாமே.

19. அன்போடு ஆகிவந்து ஆகார மாகிநின்று
என்போடு ஏகிவந்து எல்லாமு மாகிவந்து
இன்போடு ஆகுமெந்தன் இகபர மானவனே
அன்பதா யமர்ந்து விட்டான் சிவமாமே.

20. ஒதுமொரு பொருளாகி அருவுரு வாகிநின்று
ஒதுமொரு வழியாகி ஒரு நிலை யாகிவந்து
ஒதுமொரு செயலாகி ஒருகழி யாகியெந்தன்
ஐங்கார மாகி விட்டான் சிவமாமே.

11. சிவகோவையார்

1. அடியெடுத்த தடியாகி அடிகொடுத்த தங்கே
அடியுமா மந்தமாம் அணங்கு - அடிகளார்
சிவகோவை சொல்லிச் சிவசாறு சாத்தும்
சிவகோவை யார் மொழி.
2. அளவளாவி அந்தம் அளவுமாகி அந்த
அளவிறல் அறிவே அவளாம் - அளவிலார்
சிவகோவை செய்து சிவமாத் சேர்ந்த
சிவகோவை யார் வழி.
3. அணையாகி அங்கம் அணுவாகி அங்கே
அணையாத ஆதி அகலாம் - அனந்தர்
சிவகோவை ஆகிச் சிவஜோதி ஆகும்
சிவகோவை யார் பதி.
4. அபிமானம் ஆகி அதிஞானம் ஆகி
அதிஞானி ஆகும் அறிவாம் - அறிஞர்
சிவகோவை யோதிச் சிவஞானியாகும்
சிவகோவை யார் நிதி.
5. அருகே இருந்து அருவின் உருவாய்
அருளே ஆனளம் அழகாம் - அருளார்
சிவகோவை பாடும் சிவசித்தர் பாஷை
சிவகோவை யார் பொதி.
6. அந்தமாம் ஆதியாம் அனந்தமாம் அந்தரம்
அந்தநாள் அனலதாம் அங்கம் - அழகர்

சிவகோவை புனையச் சிந்தையே புகுந்த
சிவகோவை யார் புதிர்.

7. அநேகம் ஆகியும் அதேகம் ஏகியும்
அதேமுக மாகிய அங்கம் - அன்பர்
சிவகோவை சூடிச் சிரமதே ஏகும்
சிவகோவை யார் பா.
8. அந்தரத் தமர்ந்து அப்பதிய தாகுமென்
அந்தரங் கத்தின் அரங்கம் - அநேகர்
சிவகோவைச் சேய்தி சிவமாகி யாகும்
சிவகோவை யார் மலர்.
6. அகல் அகமாம் அனல் அறிவகமாம்
அறிமுக மாமத னுடை - அகவோர்
சிவகோவை போதம் சிவமான பாதம்
சிவகோவை யார் சிலை.
10. அஞ்சம் அணைய அஞ்சினை ஆக்கி
அஞ்சது வாகும் அஞ்சாம் - அஞ்சோர்
சிவகோவை போகம் சிவமான பாகம்
சிவகோவை யார்நிலை.
11. அடங்காத என்னை அடக்கியே அடிவைத்த
அறிவின் அழகாம் அணங்கே - அடபார்
சிவனும் சீவன் சிந்தையாம் என்றாள்
சிவமாது எனும் அலை.
12. இளமை இனிமை இதயம் இவையே
இன்ப வழியாம் அணங்கே - இனையோர்
சிவனும் சீவன் சிந்தையாம் என்றாள்
சிவமாது என்னும் கலை.

13. இடரும் இவனும் இருந்த இடத்தே
இடபம் இலையே அணங்கே - இடபர்
சிவனும் சீவன் சிந்தையா மென்றாள்
சிவமாது என்னும் சிறை
14. இனமும் இயல்பும் இல்லா இடத்தே
இயைபு இருக்கோ மணங்கே - இனத்தோர்
சிவனும் சீவன் சிந்தையா மென்றாள்
சிவமாது என்னும் சிகை.
15. இணங்கும் இணைவு இல்லா இடத்தே
இணைதல் தடையாம் அணங்கே - இருவர்
சிவனும் சீவன் சிந்தையா மென்றாள்
சிவமாது என்னும் பொறை.
16. இருவர் நினைவே இருந்தால் நிகழ்வேதும்
இல்லா திருக்கும் அணங்கே - இருவர்
சிவனும் சீவன் சிந்தையா மென்றாள்
சிவமாது ஆகும் தலை.
17. இவனையே காணவே இழந்தஎன் கண்கள்
இவ்வாய் இருக்கும் அணங்கே - இனியோர்
சிவனும் சீவன் சிந்தையா மென்றாள்
சிவமாது ஆகும் வலை.
18. இகத்திலே இன்பம் இருவர் இணைந்தால்
இரத்தலே இல்லையாம் அணங்கே - இரவோர்
சிவனும் சீவன் சிந்தையா மென்றாள்
சிவமாது ஆகும் பலம்.
19. இன்பமே இன்பமே இகத்திலே இல்லையேல்
இன்பமே யாகுமென் அணங்கே - இனத்தில்

சிவனும் சீவன் சிந்தையா மென்றாள்
சிவமாது ஆகும் தவம்.

20. ஈனமே இரக்கம் ஈரமே இவையால்
ஈடதே பேறும் அணங்கே - ஈவோர்
சிவனும் சீவன் சிந்தையா மென்றாள்
சிவமாது ஆகும் சிவம்.
21. அழகே அறிவும் அன்பே அவைதான்
ஆரமே யாகுமென் மாதே - அழகர்
சிவமே சக்தியாம் சிந்தையே சீவனும்
சிவஜோதி ஆனதே அது.
22. அங்கமே புணர்ந்து அடிசிலே பகர்ந்துள்ள
அங்கம் படைத்த மாதே - அறிஞர்
சிவமே சக்தியாம் சிந்தையே சீவனும்
சிவஜோதி ஆனதே அது.
23. அஞ்சலி பேசியே அஞ்சனம் பூசியே
அஞ்சது வாகும மாதே - அஞ்சோர்
சிவமே சக்தியாம் சிந்தையே சீவனும்
சிவஜோதி ஆனதே அது.
24. நாடும் நகரமும் நடுங்க நடந்து
நாடியே நிற்குமெம் நங்கை - நாதர்
சிவமே சக்தியாம் சிந்தையே சீவனும்
சிவஜோதி ஆனதே அது.
25. கண்களே கலந்து காலமே குறைந்து
கால்களே இணைத்த நங்காய் - நாதர்

சிவமே சக்தியாம் சிந்தையே சீவனம்
சிவஜோதி ஆனதே அது.

26. உளமது உழுது உணர்வது உயர்
உறவது உவந்த அவளாம் - உணர்வோர்
சிவமே சக்தியாம் சிந்தையே சீவனம்
சிவஜோதி ஆனதே அது.
27. வீடும் வளவும் வேலியும் கோலியே
வாடும் எனக்கு வகையானாள் - விட்டோர்
சிவமே சக்தியாம் சிந்தையே சீவனம்
சிவஜோதி ஆனதே அது.
28. பாதமே பதியாய்ப் பரவியும் பேசியும்
ஓதமே ஒலிக்கும் ஒருவள் - பரமர்
சிவமே சக்தியாம் சிந்தையே சீவனம்
சிவஜோதி ஆனதே அது.
29. ஆடையே ஊரிடம் அணிகளே உறைவிடம் என
ஐந்தும் ஆக்கியே அளந்தனள் - ஆலமர்
சிவமே சக்தியாம் சிந்தையே சீவனம்
சிவஜோதி ஆனதே அது.
30. உடலதே ஊழியும் உவகையே ஊட்டியும்
உடலகம் ஆகிய அவளாம் - உரியோர்
சிவமே சக்தியாம் சிந்தையே சீவனம்
சிவஜோதி ஆனதே அது.
31. உடலும் தடவியே உணர்வும் தொடரவே
உயிருட் புகுந்த அவளாம் - உறவோர்
அண்ட சராசர அகிலாண்ட சங்கரீயே
அண்மையே ஆனதே அது.

32. நாதமே தந்து நாவிந்தே தொடுத்துஎன்
நாவினே எழுந்த நங்கையாம் - நவில்வோர்
அண்ட சராசர அகிலாண்ட சங்கரியே
அண்மையே ஆனதே அது.
33. அமுத ஆலயம் அழகாய் அமைத்த
அமுத அருந்தேன் முலையாள் - அமுதர்
அண்ட சராசர அகிலாண்ட சங்கரியே
அண்மையே ஆனதே அது.
34. பலநாள் அலைந்து பலநாள் அமுதேன்
ஒருநாள் மலர்ந்தாள் நங்கை - புலவோர்
அண்ட சராசர அகிலாண்ட சங்கரியே
அண்மையே ஆனதே அது.
35. நாதம் எழுந்தே நானும் இசைந்தே
நாத விந்ததாம் நங்கை - நாதர்
அண்ட சராசர அகிலாண்ட சங்கரியே
அண்மையே ஆனதே அது.
36. அறுபத்துநால் புள்ளி அலசியே ஆய்ந்து
அறமோதி அணையும் நங்கை - அன்பர்
அண்ட சராசர அகிலாண்ட சங்கரியே
அண்மையே ஆனதே அது.
37. காதல் நோற்கவே காலம் நேரம்
ஏவலே ஏகாள் நங்கை - காமர்
அண்ட சராசர அகிலாண்ட சங்கரியே
அண்மையே ஆனதே அது.

38. வேஷமே கோஷமே வேண்டாத கோலமே
வேதமே ஆகும் நங்கை - வேதியர்
அண்ட சராசர அகிலர்ண்ட சங்கரியே
அண்மையே ஆனதே அது.

39. கூசாதே குவலயக் குடியுளே குழைந்து
பேசாதே இருக்கும் நங்கை - குமரர்
அண்ட சராசர அகிலர்ண்ட சங்கரியே
அண்மையே ஆனதே அது

40. வெருளவே மருளவே வெருட்டியும் மருட்டியும்
அருளதே புரியும் நங்கை - வேகமழிக்கும்
அண்ட சராசர அகிலர்ண்ட சங்கரியே
அண்மையே ஆனதே அது.

41. இருத்தியே எழுப்பியும் இருந்தே எழுந்துமென
ஒருவரே ஆகும் அம்பிகை - இருப்பினுள்
அம்மையாகி அப்பளாய் ஆதியில் அமரும்
அர்த்த நாரீஸ்வரமா மது.

42. உள்ளத்து உழவே உழவென்று உரைசெய்து
உள்ளத்து ளிருக்கும் நங்கை - உள்ளில்
அம்மையாகி அப்பளாய் ஆதியில் அமரும்
அர்த்த நாரீஸ்வரமா மது.

43. தொழிலகம் உளதாகித்தொடராக்கி உள்ளாக்கி
ஒளியகம் ஆகுமென் நங்கை - தொண்டர்
அம்மையாகி அப்பளாய் ஆதியில் அமரும்
அர்த்த நாரீஸ்வரமா மது.

44. நூலகம் நூலாகி நூற்பதை நம்முளே
நுகரவே அழைக்கும் நங்கை - நுதலோர்
அம்மையாகி அப்பனாய் ஆதியில் அமரும்
அர்த்த நாரீஸ்வரமா மது.
45. தொழில்தேடிவினேதொலையும்தொகையரைத்
தொழிலாக்கி யுள்ளாள் நங்கை-தொழுவோர்
அம்மையாகி அப்பனாய் ஆதியில் அமரும்
அர்த்த நாரீஸ்வரமா மது.
46. பாவினைப் பாடியே பதறுமென் பண்பினைப்
பாவனை ஆக்கிய பாவையே - பாதியோர்
அம்மையாகி அப்பனாய் ஆதியில் அமரும்
அர்த்த நாரீஸ்வரமா மது.
47. பேச்சுக்கள் பேசியே பொருமிய பெருமையால்
பேச்சுதே யறுத்த பெண்ணவள் - பெரியதோர்
அம்மையாகி அப்பனாய் ஆதியில் அமரும்
அர்த்த நாரீஸ்வரமா மது.
48. நாவன்மை பார்த்தே நயமாகிப் போனதால்
நாவையே அடக்கிய நங்கை - நம்மதோர்
அம்மையாகி அப்பனாய் ஆதியில் அமரும்
அர்த்த நாரீஸ்வரமா மது.
49. அதிகாரம் செய்துதான் அடக்கிய செகத்திரே!
அதிகாரமில் பாதையே அம்பிகை - அறிவீரே
அம்மையாகி அப்பனாய் ஆதியில் அமரும்
அர்த்த நாரீஸ்வரமா மது.

50. அளவுகோல் கொண்டுதான் அளவிடும் கொடுமையீர்
அளவிறந்த அன்படா அம்பிகை - அளவிலா
அம்மையாகி அப்பனாய் ஆதியில் அமரும்
அர்த்த நாஸீஸ்வரமா மது.
51. தந்தையாகித் தாயுமாய்த் தாரமாகித் தனயனாய்ச்
சிந்தையாகித் தரணியாய் மலர்ந்தனள் - தஞ்சமோர்
தத்துவமே நாயகி தவவழியே நாமகள்
தத்துவ மசியா மது.
52. தென்றலாகித் தெப்பமாகித் தேமரத்துத் தேனுமாகி
அன்றிலாகிப் பங்கயத் தமர்ந்தனள் - தெவிட்டிடா
தத்துவமே நாயகி தவவழியே நாமகள்
தத்துவ மசியா மது.
53. அங்கம் முழுதாய் அணைந்து முன்னே
தங்கநிறமாய்த் தளிர்விடுவள் - அங்கேதான்
தத்துவமே நாயகி தவவழியே நாமகள்
தத்துவ மசியா மது.
54. ஆடம்பர மின்றியே ஆலயம் அமைத்துக்
கூடலாம் என்றே கூவினள் - ஆடுவாள்
தத்துவமே நாயகி தவவழியே நாமகள்
தத்துவ மசியா மது.
55. 'நீயே அது அதுவே நீ' எனச்
சேயே தாயெனச் செபித்தனள் - நாதராய்த்
தத்துவமே நாயகி தவவழியே நாமகள்
தத்துவ மசியா மது,

56. நானென்ன தானென்ன அவனென்ன இவனென்ன
கோவெனக் கோனெனக் கூவினள் - நாடினால்
தத்துவமே நாயகி தவவழியே நாமகள்
தத்துவ மசியா மது.
57. நானென்ன கோளென்ன நடையென்ன கொடையென்ன
நாதாநா தாந்தமென்றே நவின்றாள் - அநாதியிலே
தத்துவமே நாயகி தவவழியே நாமகள்
தத்துவ மசியா மது.
58. அஞ்சிலேல் என்று கூறி அஞ்செழுத்து என்றுநின்று
நெஞ்சிலே குடிபுகுந்த நேரிழையாள் - அஞ்சினவர்
தத்துவமே நாயகி தவவழியே நாமகள்
தத்துவ மசியா மது.
59. மணியோ கேட்டெழ மனமோ காட்டெழப்
பணியோ பணியெனப் பகர்ந்தாள் - மணம்சிவம்
தத்துவமே நாயகி தவவழியே நாமகள்
தத்துவ மசியா மது.
60. ஒருநாட் பாடுமே ஒருநாள் ஆடுமே
ஒருநாட் தேடுமே ஒருத்தியை - ஒரேபொருள்
தத்துவமே நாயகி தவவழியே நாமகள்
தத்துவ மசியா மது.
61. ஐம்புலனில் ஒருபுலன் இருசெயல் ஆற்றலில்
அஞ்சு நீ வாய்க்கென அலறினன் - ஐயரே
மோனமே ஞான மொழியது ஞான்ற
மெளன வாக்கிய மது.

62. விடுதலையைத் தேடியே வீணே தொலையாது
விடுப்பை முழுதாய் நிறுத்தினள் - விடுவிக்கும்
மோனமே ஞான மொழியது ஞான்ற
மௌன வாக்கிய மது.
63. நடப்பதுதானே என்றும் நடக்கின்றதே என்று
நடையே துணையாகி நின்றாள் - நடனத்தால்
மோனமே ஞான மொழியது ஞான்ற
மௌன வாக்கிய மது.
64. மனமாகிய காட்டில் மதியாகிய குகையுள்
மனையாகிய இதயம் மனைவள் - மணவினையால்
மோனமே ஞான மொழியது ஞான்ற
மௌன வாக்கிய மது.
65. சகிப்புத் தன்மையே சமய தத்துவமெனச்
சுகித்தே சுத்தமாய்ச் சூழ்நூள் - சகியேஎன்
மோனமே ஞான மொழியது ஞான்ற
மௌன வாக்கிய மது.
66. பயத்தை நீக்கியேதன் பதத்தை நாட்டியப்
பழத்தைக் கொடுத்த பெண்ணும் - பயமிலா
மோனமே ஞான மொழியது ஞான்ற
மௌன வாக்கிய மது.
67. தன்னையே ஆய்கத் தரணியும் அடங்குமெனத்
தன்னையே தந்த அத் தலைவியே - தன்னினால்
மோனமே ஞான மொழியது ஞான்ற
மௌன வாக்கிய மது.

68. புள்ளிக்குப் பலகோடி பாதைகள் படைக்குமால்
பள்ளியின் சத்தியம் பாதையிலென்றாள் - பள்ளியிலே
மோனமே ஞான மொழியது ஞான்ற
மெளன வாக்கிய மது.
69. ஒருபுத்தர் ஒருநபி ஒருயேசு ஒருபொழுதேயென
ஓராயிரம் ஞானி உதிக்குமென்றாள் - ஓரிரேல்
மோனமே ஞான மொழியது ஞான்ற
மெளன வாக்கிய மது.
70. ஞானம் அடைந்த ஞானியர் அனைவரும்
ஞான சிவமென்ற தம்பாள் - ஞாலத்திலே
மோனமே ஞான மொழியது ஞான்ற
மெளன வாக்கிய மது.
71. எல்லோரும் உன்கருவே! எல்லோரும் உன்தாயே!
எல்லோரும் என்பிள்ளையே என்றனள் - எல்லையில்லா
என்பை உருக்கியே என்னை உணர்த்திய
எந்தையான உண்மையா மது.
72. குறிக்கோளும் இல்லையே குலம்கோளும் இல்லையே
குறியடா என்றுதான் குளறினள் - குறிப்பினால்
என்பை உருக்கியே என்னை உணர்த்திய
எந்தையான உண்மையா மது.
73. காரணம் ஏதடா! காரியம் ஏதடா!
காதையே அடையடா என்றனள் - கார் குழலாள்
என்பை உருக்கியே என்னை உணர்த்திய
எந்தையான உண்மையா மது.

74. பார்ப்பதும் ஆரடா! பார்வையும் ஆரடா!
பார்ப்பனே! உன்னுளே! என்றனள் - பார்வையால்
என்பை உருக்கியே என்னை உணர்த்திய
எந்தையான உண்மையா மது.
75. கேட்பதும் ஆரடா! கேள்வியும் ஆரடா!
கேள்வியன் உன்னுளே! என்றனள் - கேள்வியால்
என்பை உருக்கியே என்னை உணர்த்திய
எந்தையான உண்மையா மது.
76. பண்டாரம் ஆனதும் பண்டமும் ஆனதும்
பண்ணதும் ஆனதும் என்றனள் - பண்பொடு
என்பை உருக்கியே என்னை உணர்த்திய
எந்தையான உண்மையா மது.
77. கள்ளனும் நீயடா! காமனும் நீயடா!
காலனும் நீயடா! என்றனள் - கள்ளொடு
என்பை உருக்கியே என்னை உணர்த்திய
எந்தையான உண்மையா மது.
78. கோலமும் ஏனடா! கொட்டிலும் ஏனடா!
கோயிலே நீயடா! என்றனள் - கோமகள்
என்பை உருக்கியே என்னை உணர்த்திய
எந்தையான உண்மையா மது.
79. அதுதான் கண்ணகம் அதுதான் காதகம்
அதுதான் வாயகம் என்றனள் - அதுமுச்சென்று
என்பை உருக்கியே என்னை உணர்த்திய
எந்தையான உண்மையா மது.

80. ஆலோசனை ஏதடா! ஆலாபனை ஏதடா!
ஆலயமா மாவதே என்றனள் - ஆலமர்
என்பை உருக்கியே என்னை உணர்த்திய
எந்தையான உண்மையா மது.
81. கண்ணையும் மூடியே காதையும் மூடியே
கணமதாக முக்குவாயை மூடினள் - கண்ணவள்
நெற்றியின் நடுவெழுந்து நேரதாகி நிலவிநின்று
நற்றிரு நாளதா மது.
82. உள்ளம் உருகியே உணர்வும் உறைந்த போது
உள்ளுதல் உரையும் உவந்தனள் - உளவினள்
நெற்றியின் நடுவெழுந்து நேரதாகி நிலவிநின்று
நற்றிரு நாடக மது.
83. பூதரும் உள்ளே புகுந்து உழட்டிநல்
பாதமே பங்கயம் என்றனள் - பூதலத்தில்
நெற்றியின் நடுவெழுந்து நேரதாகி நிலவிநின்ற
நற்றிரு நாடதா மது.
84. சுப்பரும் சுத்தியங்கு கொல்லையிற் சுழன்றதால்
சுத்தரே சித்தராம் என்றனள் - சுக்கிலே
நெற்றியின் நடுவெழுந்து நேரதாகி நிலவிநின்ற
நற்றிரு நாதமா மது.
85. சங்கானைப் பிடித்துச் சுகமாகப் பொருத்தியே
சங்கானை சந்தானம் என்றனள் - சங்கரே
நெற்றியின் நடுவெழுந்து நேரதாகி நிலவிநின்ற
நற்றிரு ஒளியதா மது.

86. சிதம்பரப் பிள்ளையும் சிதம்பரப் பள்ளியுமெம்
சிதம்பர மாம் சீலம் என்றனள் - சிதம்பரனார்
நெற்றியின் நடுவெழுந்து நேரதாகி நிலவிநின்ற
நற்றிரு நாதமா மது.
87. சிவலிங்கரைத் தேடச் சிவராமலிங்கரே தேடிவரச்
சிவமாதோ சிலிர்த்து நின்றனள் - சிவமாமந்த
நெற்றியின் நடுவெழுந்து நேரதாகி நிலவுமந்த
நற்றிரு நாமமா மது.
88. பஞ்சவாயு பஞ்சபூதம் பஞ்சகோசம் பஞ்சசீலம்
நெஞ்சிலேது மில்லையேதும் என்றனள் - அஞ்சதுதான்
நெற்றியின் நடுவெழுந்து நேரதாகி நிலவுமந்த
நற்றிரு நாதரா மது.
89. கடல்நீரே உவர்நீக்கிக் கருமேகம் உயர்ந்துநின்று
உடல்நீரே உள்ளாகும் என்றனள் - கடல் உடல்
நெற்றியின் நடுவெழுந்து நேரதாகி நிலவுமந்த
நற்றிரு நாவிலா மது-
90. நாலுசந்திகூட்டிச் சென்றேநாலுவார்த்தைகேட்டுவிட்டு
நாலடா காவடா என்றனள் - நாலினால்
நெற்றியின் நடுவெழுந்து நேரதாகி நிலவுமந்த
நற்றிரு நந்தவன மாமே.
91. கருவாய்க் கிடந்தென் கழலே கடைந்தென் நற்
குருவாய்க் குலவுமென் சூமரியே! - குருவே!
பிரம்மதத்வம் பிரம்மநிஷ்டை பரமானந்த பரமூர்த்தம்
பரம்முதித வதனமே அது.

92. புதிதாய்ப் பிறந்தென் பதியாய்ப் பதிந்தென்றந்
பொதியாய்ப் புலவுமென் பவளமே! - பதியதே!
பிரம்மதத்வம் பிரம்மநிஷ்டை பரமானந்தபரமூர்த்தம்
பரம்முதித வதனமே அது.
93. நிலைபெறுமாறுநினைத் தென்னிலையதுவாகி நிலைத்தென்றந்
நிலையமாய் நிலவுமேயென் நங்கை - நிலையெலாம்
பிரம்மதத்வம் பிரம்மநிஷ்டை பரமானந்தபரமூர்த்தம்
பரம்முதித வதனமே அது.
94. ஓசையெலாம் ஒலித்தென் ஓதமெலாம் ஒருத்தென்றந்
ஓசையாய் ஒவியம் ஒருவளே! - ஓசையோம்
பிரம்மதத்வம் பிரம்மநிஷ்டை பரமானந்தபரமூர்த்தம்
பரம்முதித வதனமே அது.
- 95: ஊனாகி இருந்தென் உயிராகி இரந்தென்றந்
ஊடகம் ஆகுமென் உமையவள் - ஊரெலாம்
பிரம்மதத்வம் பிரம்மநிஷ்டை பரமானந்தபரமூர்த்தம்
பரம்முதித வதனமே அது.
96. அங்கலாய்பு நின்றே ஆராய்வும் நின்றே என்
அங்கமுள் அழலாம் அழகவள் - எங்குமாய்ப்
பிரம்மதத்வம் பிரம்மநிஷ்டை பரமானந்தபரமூர்த்தம்
பரம்முதித வதனமே அது.
97. ஒருங்கிய மனம்பின் ஒருமையாய் மறைவெளியுள்
சுருங்கியதே மருங்கியதே சிறுமியாய் - ஒரேபாருள்
பிரம்மதத்வம் பிரம்மநிஷ்டை பரமானந்தபரமூர்த்தம்
பரம்முதித வதனமே அது.

68. அமைதியாகி அழகுமாகி அதிகமாகி அளவுமாகி
 அமைவுமான உறைவிடமே அவள் - அமைதியே
 பிரம்மதத்வம் பிரம்மநிஷ்டை பரமானந்த பரமூர்த்தம்
 பரம்முதித வதனமே அது.
99. இறந்ததென் இருந்ததென் இசைந்ததென் இழந்ததென்
 பிறந்ததென்மறைந்ததென் மலர்ந்தனள் -
 பிறப்பிறப்பிலா
 பிரம்மதத்வம் பிரம்மநிஷ்டை பரமானந்த பரமூர்த்தம்
 பரம்முதித வதனமே அது.
100. வந்தவென் வேலையை வெற்றியாய் விடுத்தபின்
 வந்தனம் ஆனவென் வசுமாதா! - அந்தமில்லா
 பிரம்மதத்வம் பிரம்மநிஷ்டை பரமனந்த பரமூர்த்தம்
 பரம்முதித வதனமே அது.

12. வழி

புறத் தேடல் நின்றது.
அகத் தேடல் நின்றதே.
புற ஆய்வு நின்றது
அக ஆய்வும் நின்றதாம்.
புற விடுப்பும் நின்றதாம்.
அக விடுப்பும் நின்றதாம்,
புறக் கேள்வி நின்றதாம்,
அகக் கேள்வி நின்றதாம்.
புறச் சோதனை நின்றதால்
அகச் சோதனை நின்றது.
புறக் கல்வி நின்றதால்
அகக் கல்வி நின்றதே!
புற ஞானம் நின்றதால்
அக ஞானம் நின்றதோ!
புற வாழ்வு நின்றதால்
அக வாழ்வு நின்றதோ!
புற 'பாவம்' நின்றதால்
அக 'பாவம்' நின்றதோ!
புற வேஷம் நின்றதால்
அக வேஷம் நின்றதோ!
புறம் அகம் கலைந்தது.
இலக்கணம் எல்லாம் கடந்தது
விடுதலை விடுதலை விடுதலை
விடுதலை இன்பமே இன்பமாம்.
பூரணம் ஆனதே முழுமையாம்.

